

Publicerad 2009-05-24 01:05 av Pontus Landström

En dikt skriven på en workshop under poesi-SM i Norrköping. Första strofen är skriven utan sinnesstimulans. Andra strofen är skriven med doftstimulans. Tredje strofen är skriven med en bild som inspiration och den fjärde är skriven till musik (och oväsen)

Pavlov

I det blå rummet med de stora guldkantade speglarna
och den mystiska damen med ett djur över axlarna,
hon som hänger på väggen, sitter en liggande åtta tillbakalutad i
en rödaktig konceptstol. Jag fortsätter i all oändlighet,
i all oändlighet, i all oändlighet…
Jag hör en dunkel lukt, lite mystisk.
Jag vet, man hör inte lukter,
men om man fortsätter i all oändlighet,
i all oändlighet, i all oändlig…
Ja, då vet man saker som inte andra vet.
Hur man får sinnen att sina och utveckla något nytt.
Men jag är även ensam i oändligheten
i mig själv
i världen
bland blommor,
blixtar
och bläckrosor.
Allt bläck i världen
kan inte skildra min ensamhet
min ensamhet i oändligheten
i mig själv.
Jag sitter på en tron
i en borg.
Hör musik,
magisk,
på avstånd
PANG!
Världen exploderade.
Kvar finns jag,
Oändligheten.
Jag pusslar ihop borgen,
världen
och universum.
Ett kort avbrott.
En störning i oändligheten,
en störning i mitt jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pontus Landström med Poeter.se id #26070 innehar upphovsrätten